

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skúpni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Sobodu.

Izdajateo: Klok Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravnistvo i tiskarna. Cena oglasov i cm² 75 par; 1/4 stran: dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v Postanom 2.50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta.

Rokopis se ne vračajo.

Kancelparagraf.

Svobodomiselci ali kak njim z lúckov rečjov pravijo framasoni se zadnji čas jako veselijo nad svojov zmagov, ar je zakonodajni odbor 3. t. m. sprijao takzvani kancelparagraf. Vladni predlog kagcelparagrafa, šteroga je zakonodajni odbor s 17 proti 4 glasi sprijao, se glasi: „Verski predstavniki, šteri v strankarske namene zlorablajo svojo duhovno oblast v verski molilnicaj ali spisaj verskoga značaja, ali ovači pri izvršavanji svoje službe, se kaštigajo z vozov do dve leti ali s peneznov kaštigov.“ V razpravi pred glasanjom od toga predloga, sta govorila proti njemi oba zastopnika Slov. ljudske stranke gg. dr. Gosar i dr. Hodžar, šteriva sta naglašala, da za takšo odredbo, čiravno bi mogoče bila tudi potrebna, v zakoniki od kaštig spoj nega prostora i to tem menje, ar je paragraf preveč poprečno povedani i premalo določeni. Za vsakoga klantoša je v zakoniki za kaštige določeno, česa nesmi včiniti, samo na duhovnika gledoč pišča zakon popunoma sloboščino sodniki i državnomi pravdniki. Ocenitev kakšega duhovnikovoga dejanja za hūdodelstvo je po povedani rečaj kancelparagrafa prepuščeno čisto osebnomi mišljenji sodnikovomi. Ka naj pomenijo na priliko reči „v strankarske namene“ ali „ovači pri izvršavanji svoje službe?“ Zaistino, tu so strankarskomimi mišljenji od strani sodnikov odprta šorka vrata. Ravno to bi morao zakonik onemogočiti. Jako bi bilo potrebno, da bi zakonik čisto očivesno povedao, ka misli za kaštige vredna dejanja, da de sodnik v vsakoj prigodi na čistom, kak naj sodi, ar se bo ovači te paragraf politično jako naopak tolmačo.

Kancelparagraf pa nasprotuje v ustavi zagvišanoj sloboščini cerkvi pri vrejuvanji njeni znotrajni poslov. Opravljanje verske službe i duhovne oblasti posebno v cerkvi, kak pri podeljavanji sveti sakramentov pri razločni obredaj itd. je znotrajna cerkvena zadeva, štero Cerkev vrejuje po svoji zakonaj. Kancelparagraf pa sega v velkoj meri na to vsestransko pripoznano neodvisno versko pole.

Sploj pa stoji ves načrt (plan) zakonika za kaštige na stališči, da se zbirajo v duhovniškom stani vsej verovadlivanj hūdodelni ljudje, ar določuje za prestopke duhovnikov v njihovo službi najostrejše kaštige. Na drugoj strani pa duhovnikov ne varje s posebnimi določbami pri

zvršavanji njihove tudi za srečo dižave tak važne službe.

Proti kancelparagrafi je glasao zvün poslancov z Jugoslovanskoga kluba (naše stranke) ešče eden poslanec zemljoradniškoga kluba g. Moskovljevič. Samostojni demokratje, šteri tudi po našoj Slov. Krajini oznanjujejo, kak jako spoštujejo vero i versko sloboščino, pa so se prav posebno navdušivali za kancelparagraf. Celo dr. Žerjav, šteri je inda nikdar ne prišeo k sejam zakonodajnoga odbora, je prišeo na to sejo.

Tudi „Domovina“ i „Jutro“ nemreta zdaj zadosta vopovedati svojega veselja, nad sprijetim kancelparagrafom, ar vupata, da so s tem zavezali duhovnikom jeziki i so njim zadelali vüsta, da ne bodo mogli več karati ljudstva pred brezverskimi i pohüjšlivimi listi, kak je to njihova sveta dužnost. Ali Jutro se z Domovinov vred bridko moti, či misli, da bo duhovščina ljudi bole poslušala kak Boga. To, ka vči, gledoč na čtenje i razširjavanje protiverski knjig i listov katekizmuš, šteri je tudi od države pripoznana šolska knjiga, bo včila duhovščina ešče na dale na suprot vsem kancelparagrafom. Občuvanje prave vere i nravnosti (življenja po veri) je cil duhovniškoga dela i od toga cila katoličanskoga duhovništva nihče i z ničim nede mogočo odvroti. Zgodovina to svedoči i ravno v zadnjem časi to vči tudi Meksika.

NEDELA.

po vüzmi štrta. Evangelij je spisao sv. Janoš v 16. poglavji od 5. do 14. vrste. „Za vas je dobro, da jaz idem. Zakaj či neidem, Tolažnik ne pride k vam; či pa bom šo, vam ga pošlem.“

Poleg drugi božanski i zveličanski lastivnosii ma evangelijom i sploj ves novi zakon to lastivnost, da nosi v sebi dosta tolažbe, kak to lepo pove sveti Paveo v svojem pismi do Rimljanov (15, 4.): „Ka je zapisano, je bilo zapisano za naše povčenje, da bi v potrplivosti i tolažbi iz pisem meli vüpanje.“

Nihče, ki je bio kda na sveti, je ne prineseo sveti telko tolažbe kak ravno Kristus. Vsa njegova dela, njegovi navuki, njegovi božanski vzgledi, posebno pa njegovo trpljenje so v veliko tolažbo vsem trpečim. Što bi ga mogočo gledati na križi vsega zbitoga oropanoga, tudi svojega obleča, vsega ranjenoga, vsega trpečega, zapuščenoga, ošpotanoga, ki je vse to po nedužnom

trpo, i ne bi čüto olejšanja v svojem trpljenji?

Denešnji evangeljom pa prav na poseben način kaže, kak je naš Gospod tolažo žalostna srca apoštolov. Žalostni so bili, ar se je poslavlao od nji, pa on njim oblübi Tolažnika, šteri de je včio vse istine. O velka lübezen Kristüsova! Slovo jemle od svoji, da bo šo v trpljenje, zgrabijo ga, bičüvani bo, s trnjom koronani, vlačili ga bodo kak nemo živinče, žmeten križ de mogočo nositi, križani bo, vse to vidi z svojov božanskov vseznajočnostjov, pa venda ne misli na sebe, nego na žalost apoštolov i je tolaži. To je prava nesebična lübezen, štera ne misli na svoje trpljenje, nego na trpljenje svojega bližnjega.

Tolažnik, šteroga oblübla Kristus v denešnjem evangeliji, je ne samo tolažo apostole, nego tolaži vernike vse čase od začetka svete matere Cerkvi pa do konca sveta. Tolaži je po svoji sredstavj za naše zveličanje, tolaži po veri, štera nam je v vsakojački verski prigodaj najzaneslivejša voditelica, tolaži nas po svoji svestvaj, da se po nji očistimo grehov, dobimo milošče i moč, da zmagamo nad lagojim. Tolaži nas tudi občestvo svetnikov, da mamó pomoč svetnikov i vsej tistih, ki so Kristüsovi. Zato je pravo vüpanje na sveti zasijalo ešče komaj s Kristüsom.

Triglavski župnik i duhovni svetnik

JAKOB ALJAŽ.

V sredo 4. maja so mrli na Do Dovjem na Gorenjskom, duhovni svetnik i zlatomešnik g. Jakob Aljaž.

Rojeni so bili 6. julija 1845 v vesi Zavrh pod Šmarnov gorov v fari Smlednik. Osnovno šolo so obiskavali v Smledniki, l. 1855 pa so šli v ljubljanske šole, kde so bili vsikdar eden med prvimi. V gimnaziji so se ešče pोक obvezni navukov včili srbski, italjanski i francoski i se zanimali tudi za popevanje i glasbo. V počitnicaj pa so radi hodili s svojimi tovarišami po planinaj. Po zrelostnom izpiti so šli študirat na univerzo v Beč, sledkar pa so se odločili za duhovniški stan i so stopili na ljubljansko semenišče.

V mešnika so bili posvečeni l. 1871. Düžno pastirstvo so najprle zvršavali 9 let kak kaplan v Tržiči, nato so bili 9 let za plivanoša na Dobravi pri Kro-

pi, l. 1889 pa so prišli za plivanoša v prijazno gorenjsko faro Dovje, kde so preživeli najlepša leta svojega življenja.

Vsešiom, kde so bili so zbirali okoli sebe lüdi i je včili popevati, či je bilo potredno so tudi sami zložili za to ali ovo priliko kakšo pesem. Priredili so tudi pesmarico Družbe sv. Mohora i s tem dali podlago razširjavanji slovenskih pevskih družtev, zasnovali so ino izdali 9 svezkov moških ino mešanih zborov. Ništerne njihove više kak „Triglav moj dom“, „Slovan na dan“, „Oj zbogom ti planinski svet“ so se posebno prilübile lüdem ino gratale narodne pesmi.

Dosta so se trüdili na napredüvanji našega planinstva. Triglav je bio njihov lüblenec. Ovekivečili so ga v večih pesmaj ino se trüdili ka naj od vsej stranej grata dostopen. Po njihovem zadevanji sta se postavili pod Triglavom planinske kuče Kredarica pa Aljažev Dom, po njihovom plani se postavo na vrhi Triglava, toga 2864 m. visokoge gorskoga orjaša, železen Aljažev tören. Vsigidar vse širom so spodbüjali zanimanje za Triglav ino planinstvo. Pri njem so se zberali slovenski planinari, šteri so obiskavali Julijske Alpe.

Zadnja leta so se vnogo trüdili ino poberali milodare za kapelo sv. Cirila i Metoda, štera naj bi se postavila šče letos pri Aljaževom Domi v Vratih, šteroga veselja se pa ne so včakali.

Preminočo soboto so položili njihovo tešlo ob navzočnosti njihovih vernikov, duhovnikov ino cele radovljiške dekanije, zastopnikov stolnoga kapitala, Slovenskoga ino Hrvatskoga planinskoga društva, ljubljanskih pevskih družtev, njihovih prijatelov ino znancov za nekaj časa v grob na dovškem cintori, odkec ji bojo pa prenesli po njihovo lastnoj želi k večnomi počinki v kapelico sv. Cirila i Metoda v Vratih, gda bo že ednok zozidana, gde bodo v senci triglavske stene čakali stajenje.

Podpirajte i čtite

„NOVINE“!

IZJAVA.

V našem listu šte. 12. z dne 20. marca 1927. smo pod naslovom »Rešavlimo mladino« imenovali Sokolska društva oziroma Sokole brezverske. Prepričali smo se, da je te očitek krivičen: Sokolstvo stoji najprej glede na vero na stališču, da je vera najintimnejši i najsvetejši deo znotrajnjega življenja vsakoga posamičnega. I te bistveni deo človekovoga svetovnega naziranja Sokolstvo ceni i ga spoštuje. Ne je teda brezversko. Zato svoj neosnovani očitek obžalujemo, ar smo delali z njim Sokolom krivico.

Uredništvo.

Spravišče načelstva i vodstva SLS.

V nedelo 8. t. m. je zezvala Slovenska Ljudska Stranka v Ljubljano spravišče dve svoji inštanci: načelstva (ožji odbor) i vodstva (širši odbor).

Spravišče ožjega odbora se je vršilo ob 9 vori dopodne pod predsedanjem načelnika Dr. Korošca v Jugoslovanskoj tiskarni, spravišče širšega odbora pa ob 11 vori dopodne v dvorani Rokodelskega doma. Oboje spravišče je bilo jako dobro obiskano. Razpravljali so od današnjega političnoga položaja i važni notrašnji zadevaj stranke.

Od znotrajnjega i zvušnjega položaja je našercu poročao strankin načelnik Dr. Korošec. Na zvušnjo politiko gledeč je pravo, ka so prilike z Italijov precu napete. Krivico niti najmenje ne nosimo mi? Tak daleč pa je vendar ne, ka bi se trbela bojati bojne, kak to strašijo vnogi po nepotrebnom naše ljudstvo. Dokeč je Francuska naša verna prijateljica ino de stala Angleška na strani istine ino pravice, nega nevarnosti. SLS. obsodi svajüvanje Italije, štera svaja kviri dozdašnji mir, je vničila sosedstvo ino zanesla v medsebojne razmere nemir. SLS. odobrava trüid naših vlad rešiti svajo mirno v dogovori s prijateljskimi vladami ino se izjavi kak vsigdar v vsakšem časi tak tüdi zdaj zložna z našimi državnimi interesi.

Na notrašnjo politiko gledeč je Dr. Korošec pribio, ka so bili z nove vlade namenoma izklüčeni prestavniki

slovenskoga i hrvatskoga naroda, ka je v zdajšnjem notrašnjem ino zvušnjem političkom položaji nikak ne v hasek države. Izklüčitev predstavnikov slovenskoga naroda se iz stvarni razlogov, šteri bi se ozirali na dobrobit države ino miren razvitek parlamentarnoga življenja, ne more razložiti, nego samo iz enostranski ino strankarski nagibov. Zdašnja vlada pravi, ka prej ma volilni mandat. Volitve bi se naj vršile tak, ka bi narodna skupščina prišla vküp najkesej 20. oktobra. Mogli bi teda volitve biti razpisane najkesej do 20. junija, a izvršne pa do 20. septembra.

V volilni boj de šla SLS z svojim starim izprobanim programom, šteroga so tüdi pri zadnji volitvaj odobrili v tak ogromnom broji vsi zavedni Slovenci. Či gli ka je stranka v opozicijo potisnjena, v njeni vrtaj je batrivnost i vest moči. Poročilo Dr. Korošca je trpelo poldrugo vöro ino so je sprijali vsi navzoči z velikim navdušenjom. Jugoslovanskojni klubi ino načelniki njegovomi je izrečena soglasno zavüpnica ino zahvala.

Nato so obdelavali notrašnje strankine zadeve strankin pravilnik so v soglasje spravili z oblastnimi samoupravami ino se zatoga völo spopuno v ništerni točkaj. Nadale so sklenoli snovanja okrajni organizaci posamezni okrajov, štere naj bi vezale vse krajevne organizacije v edno celoto.

Med drüгим bi se naj vpelao strankin kongres, šteri bi se vršo vsako leto, s programom vodilni navukov.

Gučalo se je tüdi od stanja bratske hrvatske pučke stranke. Samo posebi se razmi, ka so se včinoli vsi potrebni stopaji za prigodbo volitev.

Slovenska Krajina.

— Konkurz ali kreda je razglašena nad imanjom trgovine A. Hirschl naslednik Evgen Halmoš, trgovine so v Soboti po bojni nastanjüvale kak gobe, zdaj pa se občüti prevelka naglošča.

— Odhod č. sestre Rudolfine. Iz bolnice v Murskoj Soboti so šli v pokoj č. sestra Rudolfina, štera so celi treseti let opravljali težavno bol-

niško službo. 15 let nepretrgoma so bili v Soboti, kde so vršili ne lehki poseo bolniške küharice. Kelko dobroga so včinoli v svojoj službi, zna sam Bog, ki bo plačnik za vse to delo iz krščanske lübezni do bližnjega. Posebno veliko je bilo trpljenje lani, kda se je bolnica prenapunila z decov, ki so zbetežali v škrlatinki. Broj betenižkov se je podvojo i z njim tüdi delo, tak je trbela resan požrtvovalnoga dela, da so sestri i drügi bolniški službeniki zmogli to delo. Sestri, štera so celi treseti let darüvali krščanskoj lübezni do bližnjega, želemo da bi dugo let srečno vživali svoj zasluženi počinek.

— Krava ji je bujla. V Lipovci so Kosov Štefan küpili nendri kravo. Sosid jo je prišeo gledat, ar je prej bila precu fal. Kda so jo gnali s štale, da jo sosidi pokažejo, se je krava na nji postavila, ji z roglami zadela i vrgla v zrak. Kda so dol prileteli, so se ne več genoli i bili na mestu mrtvi. Vrlo mi moži daj Bog dobro, domačim pa naše sožalje!

— Nesreča pri nakapanji kamna. V Dolüchi na Goričkom so vozili kamen z edne jame, kde so breg podkopali. Že predpodne bi se skoro zgodila nesreča je malo menkalo ka je ne ednoga zasipalo. Zavečara pa se je resan zgodilo. Breg se porüšo i pokopao Gredarovoga Janka do pojasa. Kda so ga odkopali se je pokazalo, da ma edno nogo v golnici streto. edno pa precu poškodüvano. Ar pa je ešče nevarnost bila, da bi se bor, šteri je že tüdi viso v jamo, podro, so njemi vsi kričali naj beži, i ponesrečeni se je resan zagnao pa skočo s potretov nogov prek kol.

— Grozna nesreča. V Sobotu so nekši ljudje od Svete Jelene vozili minočo soboto mašin za mlatiti. Kda so prišli po Lendavskoj cesti v varaš, so rešeta naprej pri laolaj vö silila i je stopo eden, da je notri popravi. Kak je stopo pred mašin, njemi je kolo zgrabilo za črevo ga podrlo dol i njemi je šlo vdiljek po nogi i po levoj strani tela. Pogled je bio grozen. Rebra na levoj strani so spotreta tak, da stojijo reberski. Nesrečnik je dobo strašne znotrajnje poškodbe, zavolo šteri je morao v bolnico i je malo vüpanja na ozdravljenje.

— Mrlji so v Rakičani Ščančar

Marija, ki so bili stari 83 let. Ar so so se v družinaj rodile samo hčeri so z njihovoga potomstva bile že štiri matere po vrsti tak, da so imenüvana pred smrtjov varvali vnüka svoje vnükice. Pokojnica so bili znani kak jako dobra i blaga düša zato naj njim bo Bog smileni sodnik. Domačini pa naše sožalje.

— Premestitev. Dne 10. V. so vzeli slovo od nas dobro znani viš. sod. oficijal na okrajnom sodišči v Soboti g. Humar Ivan. Premeščeni so k okrajnomi sodišči v Maribor. Gosp. Humar so bili prilübleni zavolo svojega nadstrankarstva, pravicolübnosti ino jako dobre uradniške sposobnosti ne samo predpostavljenimi i svojimi tovariši, nego tüdi pri prostom lüstvi. — Želemo njim na novom mestu v družbi svoje družine zadovolnost, mi jih pa bomo obdržali vsigdar v lepom spominu.

— Majniški izleti. Gimnazijski dijaki so napravili v soboto i v nedelo majniške izlete. Zvüni petošolcov, šteri so hodili k sv. Jüriji na Goričkom, so šli vsi v Slovenijo okraj Müre. I. b) razred je šo v Ljutomer i Ormož, I. a) i II a) v Ptuj, II b) v Celje, III. a) i III. b) na Krim, IV. na Pohorje. VI. pa v Maribor. Dijaki so prinesli domo najlepše spomine i dosta navdušenja za kraje i gore na ovoj strani Müre. Prišli so tüdi vküper z mariborskimi i celjskimi dijaki, s šterimi so sklenoli itaki vnogo prijateljski zvez. Ar morejo le prijateljske zveze prinesiti medsebojno spoznanje, želemo, da bi se tüdi prišestno ešče napravili takši izleti, vüpamo pa tüdi, da nas dijaki okraj Müre pohodijo s svojimi izleti ali kakšimi poučnimi potüvanji.

— Okrajno Glavarstvo v Dolnoj Lendavi. Dneva 14. aprila t. l. sam telefonično pitao g. okrajnoga glávara v Dolnoj Lendavi za moj orožni list. G. glavar mi je odgovoro, da je bio moj orožni list že 29. marca odposlani na občinski urad v Bratonce. Občina mi ga je pa dostavila komaj 23. aprila 1927. — Ar se je moj orožni list za leto 1926 tüdi par mesecov nendri zadržavao i da se to nede vsako leto ponavljalo, prosim g. glávara, da ugotovi, kde i zakaj se moj orožni list zadržavle i naj proti krivici zakonito postople. — S spoštüvanjom! Üten Matjaš, posestnik Bratonci.

— Opomin. Podpisana opominam vsakoga, da naj mojemi moži, Mesarič Jožefi nikaj ne da na porgo, niti

Mihael Mihajlovič Fujsov.

V življenje.

Drügo poglavje.

Mariča je stala s Škercovov Anov pred cerkvov. Pod njima po trgi (placi) i okoli njivi je valilo pisano življenje se zlevalo od vsej strani po konikaj, kak voda v morje. Sam Bog zna, odked se je vzelo telko lüdi. Pa ne čüdo, bilo je proščenje i prišlo ji je ednok telko kak po navadi i tüdi z delešnji krajov. Vedri obrazi so žareli v sunci, se smijali življenji i se lovili z očmi,

Deca so se porinjavali okoli bališov. Vsaki je stiskavao v prgišči penoze, šteri morajo biti pri takšoj priliki tüdi pri najsrmaškejšoj hiži, ar je proščenje samo ednok v leti. — Nekelko starejši, ki so ovoletu stopili s šole so se že k starejšim špičili. Poslühali i na vüho vlekli vse, ka so pri starejši čüli. Vse to, ka so čüli se njim je vidilo tak lepo, tak mamljivo, da je vnogošteri pri svojem delu na drügi den, kda je premišlavo včerašnje

spomine, zdejno v svojem srci: da bi že jes tüdi bio ednok velki. — Vse inači so bili starejši doraščeni dečki. Niti se neso zbrigaji za mlajše. Pod njihovo čast i poštenje bi bilo, či bi se vzeli ž njimi v guč. Misli so njim hodile, kde do dnes igrali, kde se postavijo, zato so njim rasle glave, delali so se prsaste, krščak pa nankraj, da bi tak bole betjarsko zgedali. — Ali naj tüdi zeuske opišemo? Ne zahvalno delo. Či poveš istino, te vsikdar napak razmi. Hvaliti pa je nesmeš, ar postane jalna. No pa nekaj dobroga je tüdi tam doma. Bogše so šle v cerkev, da si oglednejo kak so njihove tovarišice okinčale, da je ne prekosi, drüge, šterim je bole moda na skrbi kak kaj drügo, pa so ostale vöni, da vidijo kak so edne ali ove oblečene. — Bole na strani so stale ženske i moški, ki so nagrbanimi čelami od same skrbi kalali zdaj edno, zdaj drügo. Glavni pogovori so se sükali okoli verstva, dača, silje, belice, živad i takše reči, štere ešče nje vlečejo, za mladi svet se ne brigajo dosta. Takši

je bio svet okoli cerkvi, kda se godila naša pripovest.

Pri cerkvi nekak na strani praha i kriče, štera se je zdigavala od bališki šatorov, je stala Mariča, poleg nje pa Škercova Ana. Pogled se njima je vtaplaao v vnožini lüdi. Ka bi gučali sta pa sodili: kak je štera oblečena.

„Jož pogledni bar!“ je namignola Ana Mariči, »kak se je Kovačova oblekla za cele tri prste njoj je sobota dugša od nedele. V tjedni lekaj niti edne nema, v nedelo pa pet.“ Sama pa je ne bila nikaj bogša. Mariči, štera je ne štela soditi drüge, je bilo to neprijetno. Misli so njoj blodile indri.

Pa se je pokazao študent i obrno vso pazlivost na sebe. Vse ga je sodilo. Edni so gledali kak je oblečeni, ali je zadosta gospodski, drügi kak stople, tretji kak se oponaša v cerkvi, nešterni pa to, ka bo z njega, ali bo dühovnik, ali mogoče kaj drügo.

Franc je znao za vse to, zato so njegove oči ne iskale nikoga med ljudmi. Ponizno je stopao na strani staro-

ga školnika, njemi nekaj mirno pripovedavao. Le tü pa tam so njegove oči sprijale kakši pozdrav med vnožinov.

„Meni se düri te človik,« je djala Ana. »Siromak je pa se tak po gosposko oblačü i obnaša.«

»Dijak je«, ga je zagovarjala Mariča, »v varaši je bio v šolaj i šolani lüdje morajo meti svoje posebnosti.«

»Kak pa ne bi!«

»Gospod bo.«

»Ze kakši škric ali žakutur.«

»Pravijo, da dühovnik.«

»Že vidim Mariča, da ga vögučiš, pa tüdi zaam zakoj, o vse znam, nikaj mi ne vujde. Z Vančom je dober prijateo, tü je pes zakopani. Ka pa Vanč, kda ta šla k pisanji?«

Mariča je postanela rdeča se je zasüknola i šla v cerkev. Tam je zbrala svoje misli i je naravnavala k Bogi.

Tistoga hipa pa je stala pri šatoru Levarova Klara, mela oči vprete proti dijaki, — povedala njegovo ime i se zamislila nekam daleč, daleč...

od njega kaj kúpi, ar on svojega nikaj nema, jaz pa sam ne plačnik za njegove duge. Marija Mesarič roj. Žižek.

— **Kako smo zvedili** Dr. Josip Brünner zdravnik v Dol. Lendavi bo na ta način nadaljeval zobarstvo, da bo znameniti zobar Dr. Adolf Heitzler iz Čakovca 2 krat na teden posloval v ordinaciji Dr. Brünner v D. Lendavi. Pacienti se vsaki teden lahko zglasijo pri gori imenüvanom v D. Lendavi; zdravniške posle bo opravljal Dr. Brünner.

Tjedenske novine

— **Čuden zdravnik.** Nendri pri Čakovci v Novom Seli je prej eden čudoviti zdravnik, šteri zna zvrčiti vsakefele betege? Tüdi celo z naši krajov hodijo vnogi k njemu iskat zdravja. Malo čuden je način, po šterom vrači te mazač lüdi. V roke najmre vzeme nekše glažke z vodov i je obrača tak dolgo v rokaj, dokeč betežnik ne pove, ka njemi je. Kda betežnik začne praviti, ka ga boli, pa hitro dene tüdi on: »No, ipak sam kazao, da je ovo.« Dobro bi bilo, ka bi ga oblasti v roke vzele, pa preiskale njegovo znanost.

Svetovna politika.

Magjari so se malo streznili, kda so vidli, čiravno majo pogodbo z Italijov, nemrejo brezi pristanka države dosegnoti naše morje. Italijanje toti prigovarjajo, da bi napravili železnico s Celovca v Gradec po Avstriskoj zemli, da bi bilo tak mogoče priti po ovin-kaj iz Budimpešta na morje. Ali Magjari pa vendar nemajo tak kratke pameti, da nebi znali, da je od govorenja pa do dejanja ešče jako daleč i da bi prevoz tam blagi ceno ne samo pomenšao, nego povekšao i da bi bilo s Celovca nespametno blago voziti na Reko, či je pa Trst dosta bliže. Zato pa zadnje čase kaple celi dežč izjav razločni imenitni vogrski oseb, ki vsi govoriyo za kem tesnejše zblizanje med vogrskov i našov državov. Mi ta prizadevanja pozdravljamo, samo telko želemo, da bi naši sosidje pokazali vsigdar telko dobre vole, kelko je je na našoj strani Belgrajski župan Kumanudi odide naskori na pozvanje v Budapešto, kde de gos t varaša. Od obiska grofa Bethlena v Belgrad pa je zdaj sve tiho.

Svája z Italijov ešče izda trbi, vendar pa se je zmirjenje po listaj nelko pomirilo. Anglija i Francija delata z vsemi močmi za to, da se zadeva neposredno vredi med našov državov pa Italijov. Brščas pa de trbelo zavolo trdokornosti i samovolnosti Italije stopiti z vs v zadevov pred Drüštvo narodov v Ženevi. Nevarnosti za obročeni spopad nega nikše.

Francoski predsednik Doumerg. odide te dneve v London. Govorili bodo pri toj priliki od vsej važni dogodkov, od jugoslovanske-italijanske svaje, od zmešnjav na Kitajskom, od razorožüvanja itd.

Volitvi predsednika češko-slovaške republike se vršijo 27 maja, teda za nekaj dni. Dozdajšnji predsednik Masaryk se je odpravo z države i potüje po Egiptomi i Grčiji pa indri tam doli na jugi, da ne bi kakoli v plivao na izid volitev. Po njihovoj ustavi se vršijo volitvi vsako sedmo leto. Kak vse kaže, de zebráni dozdajšnji predsednik Masaryk.

Razno.

Pred dobrim letom so zgrabili na turinskom pokopališči možkoga, šteri je kradno na cintori z grobov posode za rože. Kda so ga prijali, je začeo z glavov biti v zid i gučati, kak je nesrečen, ar nema nikoga na sveti i ka so ga v bojni vsega vničili. Gučao je tüdi od Macedonije, da je bio tam zgrableni i da je mogeo dosta trpeti. Kda pa so ga pitali za ime i stauüvanje, je pravo, ka neve kak se piše i tüdi neve, odked je, rekši, da je v ujetništvu zavolo trpljenja vse pozabo.

Dali so ga z zdravnikami preiskati i najšli, da je siromak resan zgübo spomin. Nato so ga poslali v edno bolnico, kde so ga ešče naprej opazüvali. Letos januara pa so dali njegovo fotografijo i kratek popis vsega, ka so zvedeli od njega v liste s pozvanjom, da se naj oglasi, što ga pozna. Zdaj pa pride najzanimivejše.

Priglasili sta se dve družini. Edna s Turina, štera ga je spoznala za svojega sina, ki je bio zavolo kraje že večkrat zaprti i ga je ravno te policija iskala. Či je resan sin te družine, te se piše Brunero. Druga družina, štera ga je spoznala za svojega, pa se je oglašila z Verone. Od te družine je prišla v Turin najprej žena profesora Canella, šteri je bio med svetovnov bojnov kapitan i je bio zavzeti v Makedoniji. No, i ta ga je spoznala za svojega moža i njemi je vsa srečna pripovedavala od veseloga i lepoga življenja, štero sta mela dokeč jiva je ne ločila vojska. No i možakar se je začeo nekaj malo spominati, spoznao je gospo za svojo ženo i se spoto, da se je resan pisao Canella i da je bio profesor.

Profesor Canella je bio dober katoličan i je jako prilüblena oseba i kda se je zvedilo za njega, so začeli k njemi v bolnico prihajati vnogi prijatelje, med tem tüdi tisti, s šteririmi je on slüžo pri vojakaj. Med njimi je bio celo eden, šteri je bio s profesorom Canellom v zavzetništvu i je svedočo, da je profesor že tüdi tam kazao znamenja betega pozabljivosti i se je ne mogeo ničesa več spomniti. Vsi tej prijatelje so njemi pripovedavali razločna dugovanja s pretečenoge življenja, pa se je ničesa ne mogeo spotiti. Med temi prijatelji pa so neštorni tüdi, ki pravijo, da je to ne Canella.

Pozvali so ešče tiste, ki poznajo tovaja Brunero, pa tüdi tej so razdvojeni s svojimi mišljenji: edni pravijo, da je on, drugi pa da je ne. Začeli so preiskavati na vsemogoče forme, pa so ešče do dnes ne mogli dognati, šteri je od dvej imenüvani. Škoda, da nemamo kakšega Salamona, da bi s svojov modrostjov razsodo, čidi je.

Profesorova žena i njena deca so za trdno osvedočeni, da je to njihov papan. Nesrečna družina!

Zadnje dneve pa pišeio taljanski listi, da je ne že več daleč čas, ka se posreči spoznati, što je te skrivnosten možki.

Čüдно pa je to, da se te mož brezi spomina, nešče priznati za Brunero, nego se trdo drži toga, da je on profesor i da je mož nesrečne dovice. Canellovi gospe piše lepa pisma kak svojoj ženi i jo v pismaj prav

lepo tolaži, rekši, naj zavüpa v Boga, ki zagvüšno ne dopüsti, da bi ljudje razdrli njidva srečo, štera njima je zasijala te, kda ga je ona spoznala za svojega moža i kda je tüdi njemi pravilo srce, da stoji pri njem njegova verna žena s svojov decov.

Javno mišljenje je že skoro popunoma osvedočeno, da je to Brunero, šteri je zdaj pali potegno javnost.

Novi manterniki. Razločni listi pišejo, kak so skončali dne 3. januarja letošnjega leta v varaši Leon v Meksiki več mladi lüdi zavolo njihoga verskoga osvedočenja.

Na določeni den so pripelali na morišče brezverski Mehikanci Jožefa Valencia Gallardo, Salvatora Vargaša, Ezekielia Gomeza i Nikolaja Navarro. Vsi so bili kotrige Zveze mehikanske katoličanske mladine i so nevstrašeno bojuvali za pravice preganjane svete Materecerkvi. Prle kak so šli na morišče so pristopili vsi k prečiščavanji. Jožef Gallardo se je prvejšnji celi den posto i je šo v v smrt z blagoslovom svojega očo. Svojoj mladoj ženi, štera je prišla od njega slovo jemati, je pravo: »Tüdi či bi meo deset sinov, bi vse darüvao Bogi.« Prle kak so ga mantrali, so njemi odrezali jezik, ar je skričao: »Naj žive Kristus Krao!«

Kda so drugoga mantrali nesmileno, je mro z rečmi: »Vse za Boga i za njegovo diko!« Navzoči je bila tüdi njegova sedemdeset let stara mati i je, kda so njoj nej šteli dati tela njenoga sina, pravila: »Neščejo mi dati tela mrtvoga sina, pa ka je telo, vej sam njegovo düšo že dnes zajtra zročila Jezuši.«

Tretji se je posebno odliküvao po svojoj čistosti i lübezni do bližnjega. Od svoje matere se je poslovlo s sledečimi rečmi: »Mati želem si smrti, ar znam, da de moja krv pomagala rešiti mojo lübo domovino.« Kda se je oča zgledno na njegovo mrtvo telo, je zdejno: »Sin moli za nas pri Bogi, da bomo nasledüvli tvoji zgled, vej znamo, da si že v nebesaj.«

Zadnji ie bio na vrsti Nikola Navarro, šteri je junaško šo nasproti smrti. Njegove zadnje reči so bile to: »Merjem, pa merjem za Jezuša Kristuša, ki vekivečno žive.«

Ves izobraženi svet se zgraža nad takšim preganjanjom svete Materecerkvi v Meksiki. Ie listi slovenske demokratarije „Domovina“ i »Jutro« si prizadevleta, da bi olepšalala preganjanje i je postavila v ščista drugo svetlobo. Gliha vküper štriha.

DARI.

Dari na Martinišče. Sebeščanska fara dala dvakrat pri ofri v cerkvi 340 din., Bencak Treza Satahovci 30, Matjašec Ivan Lipa 10, Bakkan Roza Gradišče 28, N N. 10, dr. Škerlak M. Sobota iz sodnijske razprave 50 din., Bakovci 115 bilic, 9 i pol litra olija pa poldrugo kilo masti; Tropovci 30 bilic pa 1 kg. masti; Gradišče 50 bilic. Vsem darovnikom i nabiratelom Bog povrni!

Turnišče: Da se povzdigne cerkv. petje, se je pred ednim letom ustanovil novi cerkv. pevski zbor, ki šteje sedaj nad 40 članov. Velike težkoče pa nam je delalo posebno to, da nesmo meli lastnoga harmonija za vaje. Prosili smo na več strani za pomoč — a zaman. Poslednjič so vzeli

zadcvo v roke naši rojaki v Ameriki, ki so nam v te namen poslali vsoto 95 dolarov. Nabiranje je prevzela in denar poslala ga. Bara Rajtar z doma v Gomilici, sedaj v Chicagi. Darovali pa so: po 5 dol.: Franc Horvat, Štefan Draskovič, Ivan Špilak z ženov, Jožef Toplak, Ivan Toplak, vsi iz Nedelice; Ivan Denša iz Brezovice; po 3 dol.: Jožef Šömen in Jožef Gjörköš iz Gomilice; po 2 dol.: Martin Škafar iz Žižkov, Jožef Zver iz Nedelice, Ivan Turner, Štefan Žapčič iz Vel. Polane, Štefan Lutar, Ignac Hozjan iz Trnja, Ignac Krampač iz Trnja, Matjaž Cipot, Matjaš Györek (Tomba), Bara Rajtar iz Gomilice in Peter Hozjan; po 1 dol.: Martin Lebar iz Bistrice, Štefan Prša, Martin Radoha iz Dol. Bistrice, Štefan Spiclin, Ivan Kolenko iz Trnja, Ivan Raduha iz Dol. Bistrice, Marija Žalik iz Gomilic, Ana Zver, Štefan Pücko, Marija Vori, Ivan Gjörköš, Štefan Vagner, Jožef Tratnjek, Štefan Kohek, Štefan Kozlar, družina Kolenko iz Črensovec, Martin Cigan iz Dol. Bistrice, Ana Graj iz Bistrice, Magda Tompa, Jakob Margdin, Ivan Horvat, Bara Horvat, Ana Halas, Franc Maučec iz Nedelice, Štefan Horvat iz Trnja, Ivan Balažic iz Hotize, Bara Maučec iz Nedelice, Ivan Tkalec iz Trnja, Štefan Radoha iz Odranec, Ivan Kustec iz Hotize, Verona Žalik iz Črensovec, Anton Pivar iz Gančan, Roza Gruškovnjak iz Žižkov, Ana Marinič, Štefan Perša; po 1/2 dol.: Marija Gyuran, Marija Lutar, Štefan Ritlop, Ivan Zadravec iz Odranec. — Vsem blagim darovnikom posebno še požrtvovalni nabiralki prav iskreni: „Bog plačaj!“ — Cerkvni pevski zbor Turnišče.

OBRTNIK.

— **Dopustno število vajencov.** Na občnom zbori Skupne obrtne zadruge v M. Soboti, šteri se vršo 25. marca 1927. se sklenilo določanje število vajencov, ki jih sme zaposlovati obrtnik sledeče: 1. Obrtnikom, ki delajo sami brez pomočnika, je dovoljeno zaposlovati ednoga vajenca (inaša); 2. Obrtniki, ki delajo z pomočniki, smejo zaposlovati za vsakoga pomočnika še ednoga vajenca. Sedanja števila zaposleni vajencov so bila prevelka. Potrebno je, da se ta nezdrava števila vajencov prepreči. Povsod se čujejo pritožbe, da obrtniki delajo samo z vajenci brez pomočnikov, pomočniki pa nemrejo priti do mesta. Iz teh razlogov se je moralo določiti število zaposlovanih vajencov, da se prepreči ta nezdrava prekoštevlnost obrtnikoga naraščaja. Na konci opomina združno načelstvo vse člane, da bodo redno priglasili svoje učence pri obrtni zadrugi.

— **Samopomoč za obrtnike.** Samopomoč je ustanova, ki ma namen dati po članovi smrti njegovim preostalim podporo, da se obvarjejo morebitnoga pomanjkanja. Pristopiti more samo samostojen obrtnik in njegova žena. Oni, ki ščejo pristopiti k toj ustanovi, plača ob stopu vpisnino in letnino za upravne stroške prispevek za prvi slučaj smrti, štero bi znašalo skupno 15 Din. in či med člani šteri umerje vplajo vsi ostali člani po 5 Din. Či je na primer 500 članov, dobi družina umrlega člana 2500 Din. itaki plačane kak hitro predloži mrtveški list. Pobira se vedno za en primer naprej, tak da dobi družina znesek itaki izplačan. Kakši drugi plačil se pa ne pobira. Ta ustanova je ne zvezana z nikšimi velikimi izdatki, pomoč v primeru smrti pa je li velika, cilo či ma društvo dosta članov. Vsaki obrtnik svoj pristop priglasi pri načelstvu zadruge od 11 do 12 vöre vsaki den.

GOSPODARSTVO.

Kompost.

Znamenje modroga i napredno ga gospodarja je, či si napravi v svojem dvorišču po dve ali ešče več kompostni kupov. Pri nas pravimo kompostnim kupom tudi plevnjeki. Vendar pa se kompost i plevnjek nekoliko ločite. Plevnjek je samo graba, kama se vse smeti i pleve nosijo i se to niha brezi vsega nedalnoga prhneti. Kompost pa se mora oskrbljavati. Na kompost se rayno tak kak na plevnjek nosijo vsefele smeti i odpadki, samo ka se zmes med to nasipavle zemla, štera včini, da se tej odpadki kemprle razkrojijo i sprhnejo. Zato pa kompost potrebjuje dosta več časa, da postane zreli kak pa plevnjek. Kompost mora ležati dve leti na kupi, plevnjek bi v takšem časi spreprneo.

Kompost se dela sledeče: Najprle vzememo nekoliko zemle, na njo nasiplemo nekaj smeti i dračja, kak pač pride pri gospodarstvu. Na dračje pride pali zemla i tak se vrsti naprej dokeč je kup ne zadosta visiki. Kda je že nekoliko preprhnelo, te celi kup prekopamo i to na leto parkrat ponovimo. Za dve leti je kompost pripraven za gnojiti.

S kompostom je najbogše gnojiti travnike. Z dračjom pride v kompostni kup vnogo razločnoga semenja od rbüda, štero bi znalo na njivi tudi skliti. Na travniki pa je naravnoč dobro, či pride kakše semenje, da se trava vgosti.

Ešče edno dobro stran ma gnojenje s kompostom, najpre to, da ostane vse gnojilo na travniki. Či gnojimo z navadnim gnojom, nam isti ne sprhne telko, da bi ga dežč mogeo popunoma zaprati v zemlo, či pa ostane vöni, ga moramo pograblali, ar ovači ne bi mogli kositi. S tem zgübimo dosta na gnoji. Kompost pa je že telko sreprhneo i je vso moč gnoja potegnola zemla na sebe, štero dežč hitro razmoči i notri zapere i tak gnojne moči nikaj ne zgübimo.

Vinogradnikom! Našim goricam proti velka nevarnost od strani takzvanoga grozdnoga sükača ali kak njemi tudi pravijo trsni mol. Do lanskoga leta je pri nas ne ravno preveč nastopo, lani se je pa pokazao v vekšoj vnožini. Lehko ščista mirno povemo, da je lani pred bratvov vničo do edno petino grozdja. Letos nam pa prihajajo z Nemčije glasi, da so se trsni moli tam pokazali v velikoj vnožini i vničili vnogo goric. Znamenje, da se moremo tudi mi pripravlati na boj proti njemi, ka nam ne pride nepričakano kak svojčas korenska vüš ali filoksera.

Ravnateo srednje kmetijske šole g. Andraš Žmavc je napisao od toga škodlivca malo knjigico, v šteroj opišuje i tudi na slikaj pokaže njegovo razvijanje pa tudi način, kak se bojüjemo proti njemi. Knjiga je pisana tak, ka jo vsaki priprosti vinogradnik zarazmi. Dobi se ista v Dolnoj Lendavi pri Podružnici kmetijske družbe, lehko pa jo tudi naročite pri imenüvanom g. ravnateli srednje kmetijske šole v Maribori.

Denarni promet in bilanca

KMEČKE POSOJILNICE v MURSKI SOBOTI r. z. z n. z.

Prejemki (Debet)		Din.	p.	Izdatki (Kredit)		Din.	p.
Deleži — vplačani		945		Vzdignene hranilne vloge		111024	
Hranilne vloge:				Obresti hranilnih vlog izplačane		120	
vloženo Din. 874.202:50				Obresti hranilnih vlog kapitalizovane		33034	34
kapitalizovane obresti Din 33.034:34		907236	84	Dana posojila		878935	
Vrnjena posojila		73231		Inventar premični		3260	
Tekoči račun z zvezo		159		Obresti posojil povrnjene		177	75
Plačane obresti od posojil		84753	25	Upravni in uradni stroški		11648	50
Upravni in uradni prispevki		13612	25	Delež pri Zadružni zvezi		1000	
Pristopnine		1890		Nagrade in podpore		29253	50
Zamudne obresti		119		Gotovina 31. decembra 1926.		38626	50
Gotovina začetkom leta 1926.		25133	25				
		1107079	59			1107079	59

Bilanca.

Imetje (Aktiva)		Din.	p.	Dolgovi (Pasiva)		Din.	p.
Posojila		863304		Deleži		1390	
Inventar premični		3000		Hran. vloge s kapitaliznimi obrestmi		878376	75
Zaostale obresti posojil		818	50	Tekoči račun z zvezo		159	
Delež pri »Zadružni zvezi«		1500		Predplačane obresti posojil		25762	20
Gotovina 31. decembra 1926.		38626	50	Rezervni zaklad		732	
				Čisti dobiček		828	21
		907249				907249	

Murska Sobota, dne 10. maja 1927.

Načelstvo.

Kmetijska razstava. Kmetijska družba za Slovenijo nameravle v zvezi z upravov Ljubljanskoga velesejma pripraviti na jesen od 10 do 19 septembra kmetijsko razstavo, s šterov bi zednim tudi obslužavali 160 letnico, ka ta družba obstoji. Razstava naj bi pokazala, kelko smo v tom časi napredüvali v kmetijstvu. Vsi drügi stani so že meli ta leta svoje razstave i to ne z malim haskom, nešterni so celo prinesli odlikovanja z lücki držav. Ali naj bi bili ravno polodelavci, ki so v našoj državi najvažnejši stan, najzadnji? Oblasti so naročile občinskim predstojništvom i kmetijskim družbam naj včinijo vse, ka se ta razstava bole posreči, posebno pa, da se naj tudi nasi polodelavci pokažejo i izkažejo s svojimi pridelki na razstavi.

Program na drogno, kak se bo cela razstava vršila, je razviden v „Kmetovalci“, šteroge že skoro v vsakoj občini majo.

Vsem, ki bodo šli na razstavo, je na železnici dovoljena polovična vožnja.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 225 Din., ovs 165 Din., kukorice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din., Živina: Govenska v Ljubljani kg. 8—11 Din., teoci 10— Din., svinje 15—16 Din. Krma: Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 74 par, Schiling 8 D. 00 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 94 Taljanska lira 2:90 D.

Mali oglasi.

„MAJALA“ mast in milo za obraz Vam ohrani mladost i lepoto. Napravi kožo belo, odstranjuje vso nečistočo, piščajce, zdečico, jetike in sončene šplinte. Cena za obadvoje Din 20.— Izdeluje in z poštov razpošilja: Lekarna pri Sv. TROJICI D. Lendava.

K odaji

Je edna tračna žaga i edna cirkularka na ročni pogon. Več se zvedi pri ZALIG LUDVIKI, strojnom ključavničari v Murskoj Soboti.

Na prodaj

Je vino od 3 Din. naprej ter sadovno vino slabše po 1:50 Din. boljše po 2 Din. Več se zve pri JOSIP BUDJA županu v Moravi v Moravi pri Mali Nedelji.

ODDASEPO

dobra oštarija, vse zidano z tremi plügami zemlje, pa lepi sadovnjak, ograd, njiva i šuma. Što šče küpiti, naj se zglati pri lastniki JANKO CVETKO v Globoki p. Ljutomer.

FALCENI

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN ERDÖSI
trgovina s papirjem, s pisarniškimimi in šolskimimi potrebsčinami. Prekmurska tiskarna v Murski Soboti.

BARNABAŠ
trgovci z papirrom igračami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Hiša s krčmov,

na šteroj je gostilničarsko dovoljenje v štrigovskoj fari (nekda Branilovičov, sledkar Mikulekov grünt) z poldrügim plügom pred tremi letami zasajeno goric k tomi pole, njive košelina, šume, k hiži pa štale se oda s proste roke.

Trgovska hiža

na edno nadstropje v štrigoovi, prek od cerkvi, v šteroj je bila prek 40 let jako dobro idoča trgovina se da zarende. Bunta je velika pa se da zmenšati, k njoj pripadajo potrebna skladišča, pivnica i lepo stanovanje. Lehko se itaki naseli. Oboje se zvedi pri **MAKS ŠTERN Čakovec.**

8 oralov zemlje izvrstne, 1 oral gozda, hiša in gospodarsko poslopje, zidano in z opeko krito, z gospodarskim inventarjom vred, poleg farne cerkve in okrajne ceste v Ljutomeru na najlepšem kraji, primerno za kmetijo trgovino in obrt se takoj proda pod ugodnimi plačilnimi pogoji. JANKO STUHEC posestnik v Ljutomeru št. 80.

POSESTVO:

Sühi jegnjedov les,

nažagani za čakatur ino tudi za roženice, je k odaji od dnes naprej vsaki den, pri CIGAN JOŽEPI na marofi v ČRENŠOVCI.